

V. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
minden vasárnap.
Ára 3 óra 1 frt 50 kr.

Az előzetési pénz a
KIADÓ-HIVATALBA
városháztér 6. szám
alá küldendő.

Pest, April 9.
1871.
15. szám.

GYŰJTŐKNEK
öt előfizető
utan
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. szám
ide küldendő mindenféle kézirat
mely „Ludas Matyi“-nak
van száma.

A feltámadás ünnepén.

Post nubila foebus! nem mindig
Igy van, — sokszor a diesőség
Után következik a bánat,
Gyász, siralom, keserőség!
A mult hétnek szent története
Igazolja ezt én nekem,
Erre zendül, erre harsan fel
Az én husvétí énekem!

Ó szent hajdan! benned is csak oly
Ingatag náid volt a világ,
Akkor is mérget tartalmazott
Sok pompásnak látszó virág!
„Hozsánna a Dávid fiának!“
Ez zengett virágvasárnap,
Nem leheté végét belátni
Az Őt kísérő népárnak!

Virág-eső, pálmaág hullás
Diszité utját 's felhangzott:
„Áldott, ki jött az úr nevében“
Áldott az, ki békét hozott!
'S míg a nép innepi köntösét
Lábai előtt lerakja:
Egy elbusult, sötét vak tömeg
Meg, a keresztet faragja!

És a diadalnap estéjén
Elborul már a szelid arez,
Kezdődik a lelki küzdelem
A Geesemáné — kerti harez!
Bealkonyodott. — Im jönnek a
Fegyveresek, 's velök sok más..
Longival és Görgei ősapja..
A gaz, az áruló Judás!

Méjával

'S négy nap multán, az ötödiken
Feszítsd fel hangzik, — fel! oda..
Hol sötétlik gyászos fájával
A vesztőhely a Golgotha!
'S latrok közé, átkozott fára
Feszíti árulás, gazság
Azt, ki a ti hőstök volt
Hűség, szabadság, igazság!

De a mély gyászos siralomnak
Vége leve nem sokára,
És az érzékeny közbánatnak
Harmadnap lön véghatára.
Elmult a gyász, megszűnt a jajszó,
Az öröm vissza adatott..
Hogy hallatszott az angyali szó:
Nincs itt az úr, feltámadott*)!!!

Dicső Öreg! ott távol, messze
Ma a husvétnak ünnepen —
Nem tűnik e fel néha — néha
Ez... emlékezeted egén?
Néked is virág* vasárnap volt
Negyvenkilenc junius.. öt.**)
Ó ez a nap! ennek emléke
Minket örökre **hozzád** köt!!!

Dicsőséged hangzott mindenütt
Pest utszáin 's országSZERTE..
Az volt, melyel a hősi honvéd
Elleninket szélylyel verte!
Virág-eső, koszoru hullás
Egész ország hozsánnája...
De jött nagy péntek, 's jött vele a
Gaz Júdás gaz unokája.....

Voltál a Gecsemáné kertbe ..,
Ott volt **neved** a Golgothán....
Pökdöstenek, szidalmaztanak....
'S megfeszítének azután...
Kimondták **rád**, hogy már halott vagy
Hogy nem élsz, tán nem is éltél....
Azt hazudták csak szemfényvesztés
Mind az, a mit véghez vittél.....***)

Ó de nem voltunk mind ilyenek,
— Habár vértettek a sebek —
Voltunk sokan, még most is vagyunk
Arimathjai Józsefek;
Kik szívünk kőboltjába őrzénk
'S Magdolnával visszük eléd..
A mindennél szentebb és drágább
Hűségnek drága kenetét!!

Ójadj! vagy mondd, vagy csak jelentsd meg,
Lesz e ennek véghatára?
Jön e husvéti feltámadás
A nagy péntek gyász napjára?
Hangzik e majd az angyali szó:
— Mint az ur sirjánál egykor —
Feltámadtunk! óh mondd eljön e
Hazánkra s rád e dicső kor?!!

Nagy Bögös.

*) A reformátusok énekes könyvéből. —

***) E napon vonult be Pestre Kossuth! —

****) A Pesti napló bölcsesége. — kiadta Deák Ferencz. —

Egy porcio „keiser sniczli“ 100 ezüst forint!!

Hiszi a fene — mondja magában a Ludas Matyi olvasója — már ilyen méreg drága még Párisban sem lehetett, hol a macskából vagy kutyából wiener... a patkányból pedig keiser-sniczlit produkáltak az ostrom alatt.

Egy porcio keiserfleischért 100 ft!! Hm! képzelem, hogy kiált fel báró L á g y Z s i g a, Mihalek és Marschal legnagyobb gourmandja mondván: de már ez borsos.

Pedig hát, nem illik ugyan esküdni ily szent husvéti napon, de krisztus ugyse épen annyit fizettem én a királyi fiskusnak, azon porcio keiser snitzliért, melyet most két esztendeje épen husvét szombatján estve a „Kis pipa“ vendéglőben vaesorára kértem, de meg nem ettem, mert nem volt.

A ki nem hiszi, tekintse meg az alább látható nyugtát . . az a legfőbb bizonyágom.

A ki a Ludas Matyit most két esztendeje is tartotta, emlékezhetik erre a historiára, a ki pedig új előfizető, annak meg felmelegitem a keiser-sniczlit, és elmondom, hogy Obranovits Lázár vitézfőhadnagy ur — ki tán ezóta már őrnagy is lehet — a keiser sniczli szót keiser spiezlinek értvén, azt magára vette, s mint afféle gutgesint osztráktiszt rangjához illőleg a királyi fiskus előtt ugy denunciált . . mint felségsértőt.

No hanem Ráth Károly, mostan septemvir, in illo tempore pedig királyi fiskusnak még is volt annyi esze . . hogy belátta, hogy azért hogy valaki keiserfleischra éhezik, még nem császár evő; ergo felségsértő pert nem akasztott a nyakamba, hanem oda esürte esavarta a dolgot, hogy legalább kormánysértőnek degradáltassam.

Denique is a lett a vége, hogy mint társadalmi rend felforgató a keiser sniczliért elítéltettem **100 ft. pénzbírságra** vagy pedig **20 napot saját költséggel tölthető fogságra**.

Apelláltam a felsőbb forumhoz. Elég bolond voltam, mert itt meg csak a miatyánk tartotta, hogy a bírák 200 ftra és 40 napi böjtös fogságra nem steigerolták az első bíróság sententiáját.

Csak is annak köszönöm a gráziát, hogy a felettem tartott statáriumban részt vett bírák között volt egy talpig becsületos jó ember, ki Ludas Matyival ugy tesz, mint a debreczeni esizmadia a talált sapkával, ki éjszaka viselte . . akkor is setétben . . az én pártfogóm is akkor olvassa Matyit a legnagyobb gyönyörrel és lámpafénynél, midőn a terhes munka . . akarom mondani vaesora után Morpheus karjaiba akarja dobni fáradt tagjait.

Elég az hozzá hogy az ő közvetítése folytán kegyelemképpen az első ítélet hagyatott helybe.

Gelléri királyi fiskusnál pedig kein pardon! Matyi fizess . . vagy esüstülj . . még pedig 24 óra alatt

Szerenese, hogy választhattam a két rossz közül. Tehát a rosszabbikat választám, esüstültem már 22 hónapig, ergo ezzel dosztig vagyok.

Fizettem, vagy is fizettettem, tessék itt a nyugta:

Ad Nro 13.345. A magyar királyi ügyek nagy tekintetű Igazgatóságának folyó évi márczius hó 28 án 721. szám alatt kelt átirata folytán tk. Mészáros Károly ur lapszerkesztőtől 100 frnyi bírság beszedetett.

Pest, 1871. april hó 6.

*Engelback Károly,
fők. tolnok.*

Igaz, hogy ez a 100 ft. nagy erőt vágott a zsebemen, de hát gondoltam magamban, ha kifizetem ezt a burkusarcot, majd csak akad jó ember még nagy-Magyarországon, a ki conferál hozzá, hogy az a keiser sniczli még se essék szegény Matyinak oly nagyon a hasára. Többen, jobban megtudjuk emészteni.

Ugy-e derék olvasóm! ha te a Ludas Matyit irnád és szerkesztenéd — magad is így tettél volna.

Szja bizon . . ez az életfilozofia! ha a fogságot választom, nem acceptáltak volna senkitől csak egy perczet is, hogy üljön . . helyettem; azt pedig még Kuhn gyennyeralis sem akadályozhatja meg az egész közösügyes armadiájával se, hogy a 100 ftot ki ne fizessék érettem . . . a jószívű adakozók.

A keiser sniczliért reám rótt 100 ft. pénzbírság lerovására conferáltak eddig:

1. Hevessy Bertalan	5 ft.
2. Horváth báróné	2 „
3. Patay István	5 „
4. Guthy Benő	4 „

a többi következik

reményli,
Ludas Matyi.

Szabadkai életképek.

X. Kép.

P á l y á z a t.

Miután a nagyérdemű közönség — L é n á r d M á t é polgármestert is kivételesen ideértve — kegyes t é v e d é s b ő l engem bizott meg az iránt, hogy a színügyet f é l r e v e z e s s e m: ezennel tudtára adom mindazoknak, kiket illet (a szép nevelőnk kivételével), hogy a magyar színügyi comité egyik tagja mellé „m a g y a r t o l m á c s“ kerestetik.

K o v a c s i c h Á g o s t o n,
intendans, democratá és földes úr.*)

*) Lásd a fürdőintézetek vendéglőnyvét.

I

Ghyezy Kálmán: Szolgálhatok excellenciádnak ezzel a dióval?

II.

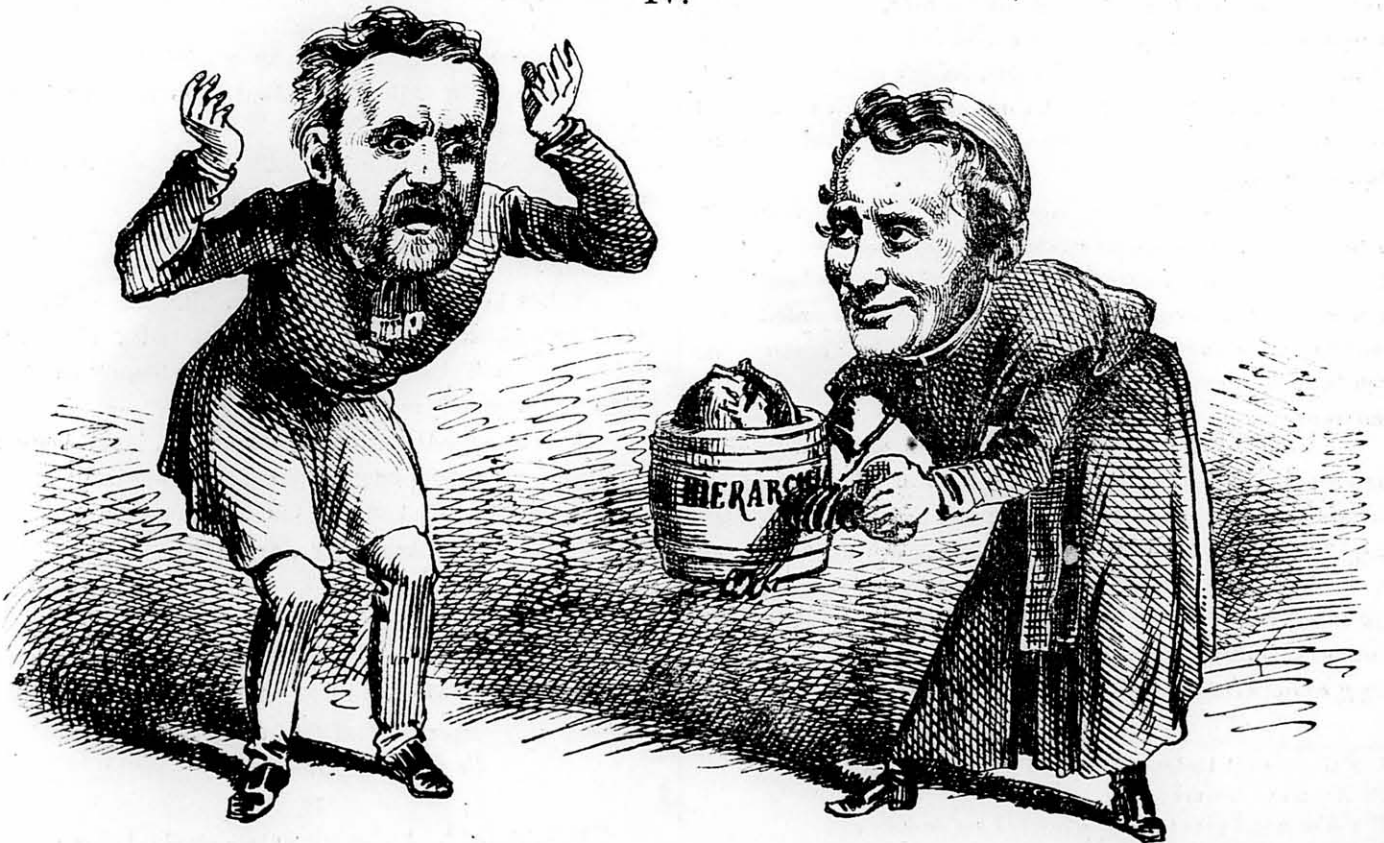
Pauler miníster: Ide vele, hadd töröm meg.

III.

Pauler minister: Fogja főtisztelendő ur! önnek talán jobb foga van, az enyim már kitöröttl benne.

IV.

Haynald érsek: Igen mert excellentiád, nem tudja a csinját, az efféle fás diót in nomine Domini .. így kell megtörni ni!

Eredeti Levelék.

Jó napot Matyi öcséak!

Csak nem haragszol hogy tegezlek — hisz nem vagy te czimvadász, hanem valóságos demokrata, annak is a javából. —

De mi a frányának is magáznánk mi egymást?

Te engem tyukprókátornak hirdetsz, magad pedig makrapipás libapásztor vagy. — Pokolba tehát az uraskodhatnámsággal, tyukász és libász megférnek együtt, apró marháik sem háborgatják egymást. —

Hadd uszkáljanak a te libáid, és csipegeszék a gyepmezőt; szemetszedő bogarászó tyúkjaimnak nem állnak utjában, sem ezek a te libáidnak. —

Hanem szó a mi szó pajtás! te nem vagy gavallér, Ludas Matyi 14-ik számában köszönetet szavazol ama 32 előfizetőért, kiket hozzád tereltünk, 's tisztelet példányul még sem ajándékoztál meg.) — No, hogy megmutassam, hogy az én tyúkjaim sem tojnak fügét, beállok harminczharmadiknak. — Duplán teljesedjék rajtad, ama deák közmondás: omne trinum perfectum. Aztán ha már jezsuitának is tartasz, így büntessen minden jezsuita**) —*

*Köszöntöm ama bizonyos Ladikosy urat, kit multkor a mi rovásunkra annyira felmagasztaltál.***) Hadd hizzék tőle. — Azonban kötve higgy a komának. — Két laki állat ez, ki vízen és szárazon egyformán megél, 's a béka minden alakulásán átesett. — Előttem demokrata, köztünk pedig annyira aristokrata, hogy a csibét is Chibének írja. — Minthogy pedig maga csibefogyott, irigylit mástól a tyukot. — Hát még a libát! főképp ha az anyja tolla veri, majd megveszekedik érte. — Bizony még jégre visz libáiddal, ha bojtárnak megtartod.* 4)*

Rosz nyelvek azt mondják róla, hogy Perkatán ultramontán, Madocsán vaskalapos puritán. — Azt is beszélnek, de csak suttomba, hogy Földváron szél — Pakson közép bul, Szegzárdon pedig már hárompróbás pécsovits. — Annyi igaz, hogy a mely párttal szavaz, az rendszeren megszokott bukni. — No de se baj, egyik kéz a másikat mossa — — — tisztára. —

Hunem hát egyszer csak vége van mindennek, s így az én beköszöntömnek is. — Ha libáid a Dunán alá találnának uszni, szálj be hozzám; — úgy megvendégellek, hogy széles jó kedvedben nappal is csillagokat látsz.

Nem írom alá nevemet, mert a mily kópé vagy, kitélik tőled, hogy fogadj isten helyett még az én beköszöntömet iskitálad az ujságba;) azért hát elégedj meg azzal, hogy sokat kíván neked minden jóból. *6)*

a triászok ketteje.

*) E helyett majd kiadom a becsületes photographiádat.

**) Ámmen! Ámmen!!!

***) A se igaz, felmagasztalásról szó sincs.

*4) Nincs nálam komencióba.

*5) Persze ki ládd, hogy gyönyörködhesetek benne.

*6) Ha szívből jön: ich danke.

Matyi.

Garantírozott pletykaságok.

Borsszem Jankó a községi törvényre azt a viczetet akarta csinálni, hogy az 13 próbás, minthogy 13 szó többséggel vihette keresztül a mameluk sereg, — de Kerge Pali által a 10 és 20 krajczárosokra való tekintetből betiltatott.

Borjuszemü Jankó intést kapott az illető helyről, hogy Kecskerelli Auméthet ne igen csufolgassa, mert majd nem fog írni a Jankóba; az pedig sokkal nagyobb baj lenne a jobboldalon, mintha Lónyai Gábor az elégtelennek táborába megy át. Gróf Apponyi azonban biztosítja az illetőket, hogy ír az, csak fizessenek neki többet mint páter Tritytrotty.

Kecskerelli Handabanda hirszerint, — minden esetre illendő diurnum mellett — a pesti demimonde hölgyecskék számára heti lapot fog indítani, mely a Borsszem Jankó mellett ingyen mellékletkép adatik.

A Pesti Napló e hirre így kiált fel: „csudálkozva bámuljuk érdemesíró társunk sokoldalúságát.”

Tóth Vilmos annyira belejött a törvénygyártásba, hogy legközelebb egy — Nehrebeczki és kis Pulszki közreműködésével készítendő törvényjavaslatot fog a ház elé terjeszteni az — országos élheteretlenségéről.

Tökszem Jankónál házi zavar állott be.

Kecskerellit a Borsszem Jankó főmunkatársát megvették a papok.

Ugyancsak Relli már eladta magát előbb az ó conservativeknek, Senyeinek és Majlátnak.

Most pedig az Andrássy kormány is fizeti. Miért? miért nem? ő tudja!

Tehát kerestetik a Borsszem Jankóhoz főmunkatársul valaki, a ki magát még nem adta el annyira felé, hogy a Tökszem Jankó szerkesztőségében észlelhető élezhiány helyre pótoltsék.

A Jebuzeussát segítsünk szegényen, lássa hogy Ludas Matyi generozus még politikai ellenfele iránt is.

No Jankó! itt van egy pár képtárgy, ne . .

Illusztrált népdalok.

I.

Rajzoltassál a másik Jankóval két borjut, fülek és farkak nélkül. Egyikre irasd rá „Borsszem Jankó” a másikra „Hirmondó.” A kép alá ird:

Boczi! boczi tarka . .

Se füle, se farka.

II.

Pingáltasd le Andrássy pátrónusodat katona uniformisban a középre, balfelől a közös hadsereget, jobb felől pedig a honvédséget feltüntető csoportozatot. Andrássy

balra kacsintson s bal karját is arra nyujtsa. A kép alá ird :

*„Ez a szemem, ez az egyik,
Jobban kacsint mint a másik.
Ez a kezem, ez az egyik —
Jobban üel mint a másik.*

III.

Festesz le Magyarországot nő alakban, elibe egy nagy fene kétfejű sast kiterjesztet farkakkal, mely alatt s a sas körül apró katonák s ágyuk vannak. . . A kép alá ird :

*Szép a pávának a tolla
Aranyos —
Nem vagyok én életemmel
Szabados.
Megérem még azt az időt
Ha nem most —
Leszek én még életemmel,
Szabados.*

No Jankó! képtárgy hát van már. . Viczetet is adhatnék biz én, hanem azt csak magamnak tartom. . meg hát tudom ugy is, hogy majd lopsz te a Charivariból, — Flügend e Blätterből, a Kladeratschből, meg a Journal Amusant-ból, ha meg vagy szorulva, mint kutya a karó között.

**Csudálatra méltó kérdés!
De még csudálatraméltóbb megfejtés!!**

melyet még a római szent zsinat sem lett volna képes megfejteni, az infallibilitás előtt.

A kérdés ez: Hát kedves kis leányaim! tudjátok-e mi különbség van Szent János és Nagy János közt? tudjátok-e no?

Kislányok: (egyhangulag.) Nem tudjuk főtisztelendő uram.

No ha nem tudjátok, majd megmondom én.

A felelet ez: Hát az a különbség, kis leányaim! hogy szent János Szent János, Nagy János pedig csak Nagy János.

Hogy ezen fontos kérdést az iskolás kis leánykák előtt egy catechisatió alkalmával Makutyi páter főtisztelendőség*) fejtette meg, hitelesen bizonyítom.

Sebeczki, tyukprókator m. p.

*) Bizony megis érdemlené Makutyi ő atyasága, hogy a miért a bölcsesség követ feltalálta, megválasztassék a tudós akademia levelező tagjának. Ezennel proponálja
Ludas Matyi.

Fehérvár és Róma

klerikális ballada.

Pater Makutyi hátán zongorázza : Janitor.

Fehérvártól messzire van-e Róma

Kérdezik?

Hogy a püspök Fehérvárra haza nem

Erkezik?

Messze biz az atyámfia! épen mint

A pokol:

Melynek Simor kapuján túl, nem igen

Vándorol.

Jekelfalussy a püspök, hogy oda

Belépett:

Az ördögök megmarasztották mint jó Vendéget.

Plane! nem is nagyon kérték, maradjon Ott náluk.

Tetszik tudni, mai nap már roszul áll Konyhájuk.

De a püspök nem tágitott se akkor Se később;

Különben sem igen fénylő agyában Setét lön.

Vendége lett a római pápának Erővel,

Nem vontatnák onnét ki öt kilencz ló- Erővel.

Péterfillér se tudja már az utat Rómába.

Nem esoda! hisz az ördögnek kilátszik Lólába

Kirukkolt a szt. atya is erszénye Titkával:

„Im nézd fiam nincs egy fitying a láda Fiában.

Hozz magadnak Fehérvárról Lónyai Piczulát,

Mert különben leeheted hátadról A csuhád.“

És a püspök Fehérvárra Pirnököt Menezstett

Hogy hozza el a cassáját s az arany Keresztet.

Fehérvár és Róma között csekély a Különbség;

Mindegyiknek szt. atyája várja, hogy: Kiöntsék.

Fehérvári páter mégis ostobább Amannál;

Stinkadóreszt szí a mikor szihatna Havannáht.

De gondolja, csak hogy egyszer ment vagyok Töleték;

S a pápának kedvem szerint nyakába Dölhetek.

Utánna irt kormányunk is eléggé Hallhatón,

De ő keme azt mondta rá: c b u r a A f a k ó.

Alázatos izenet

Páter Makutyi ő atyaságához.

Miután az a jezsovita hitü Z . . . tyukprókator főtisztelendőségnek egy mult alkalommal — ex stomacho ventre — hasból mondott predikáziójára azt mondá: no ilyen vadat még a csatka remete se beszélt, midőn a kálvárián elmondá, hogy az orosz lányok hogyan estek elötte térdre, mikor Jeruzsálemben járt“ — nem mehetvénél az idén személyesen, a nagyböjti szent napokra terjeszteni a buzgóságot s a hívek adakozó lelkétől öszveszedni a 10 krajczárosokat, a legnagyobb alázatossággal azt izenem főtisztelendő atyaságodnak: örizkedjék attól a jezsuita hitü Z . . . prókatortól, mert az csinálja a legtöbb farizeusságot és alattomoságot.

A csatka remete.

* Ezen izenet a „Magyar Állam“ szerkesztőségétől küldetett hozzánk, mint legilletékesebb helyre.
Matyi.

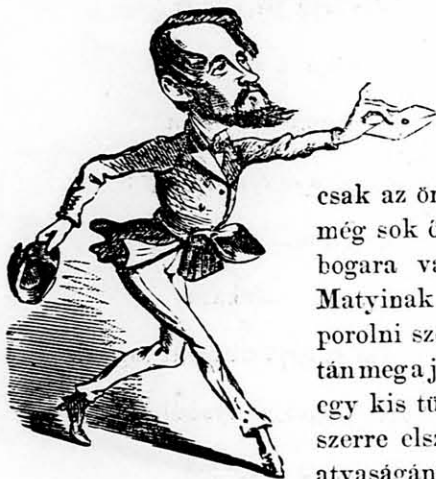
Mihály. Ugyan szomszéd! mit akar gróf Zieby Ferdinand ő méltósága, hogy a Ghyeczy Kálmán uram congressusi interpellatiójára ő felelt, nem Pauler.

Iezig: Mit akar, hallja khend? Hát a Pauler tárczáját.

Mihály: No szomszéd! Andrássy ugyan megjárja; még kisütik, hogy nem is magyar, nem is horvát, nem is tót, hanem orosz.

Iezig: Az még nem nagy baj, Mihály gazda! de az már igazán baj ám, ha némely emberről azt beszél, hogy — orosz.

Zsiga pósta.

A Dunaföldvári t. ez. előfizetőknek: Legyenek szivesek csak a sorára várni, nem-

csak az önök Makutyija, hanem még sok ő hozzá hasonló esudabogara van az istennek és a Matyinak, kiket mind kikell porolni szépen egymásután; aztán megajónak is sok a soka, csak egy kis türelem! Ha most egyszerre elszámálnók Makutyi ő atyaságának számtalan — az

elszámláltakhoz hasonló — bokros érdemeit, még megérnénk, hogy épen mi lennénk az eszköz részére a kano-noksághoz; ugy is — mint halljuk — a pécsi püspöknél már conferentia tartatott ő Makutyiságára vonatkozólag. — a Ludas Matyi által közölt több rendbeli népszerű predikáziók s az iskolás lányok előtt tartott catechizáziók felől, mely mély bölcseségre mutató jelek miatt, aligha be nem teszik ő nagyságát, mint multkor a tehenese mondá, a h i z l a l ó b a, s akkor csakugyan megérdemeljük, mire U . . ügyvéd ur biztatá a páteret, hogy f i z e s s e n elő legalább 10 példány Ludas Matyira, s miután Zári prokátor szerint a páternek igen jó szive van, nem is hiszszük, hogy csupa baladatos-ságból legalább egy pár példányra nem fizetett elő alnév alatt. Különbö pedig hát: **Boldog husvéti szent ünneplést kíván, ugy Makutyi páternek, ugy a dunaföldvári előfizetőknek, mint az özves prenumeránsainak.**

Ludas Matyi.

Ludas Matyi okmánytára.

Orvosi bizonyítvány.

Minden káptalanbeli marhát megvizsgálván, azokat egézségeseknek találtam; taknyos egy sincs köztük.

N. N.

biharmegyei állatorvos.

Rosz vers

Borsszem Jankó jövő számából Jókay parókájához.

Fejeden van tehát Mórka!
A szöke firtű paróka!
Ezután még nagyobb leszel;
Ha arra cylindert teszel.
Szereneséd, hozzánk közel jársz —
Sőt néha napján gratulálsz . . .
Nem tudom, ki nagyobb róka? . . .
Te, én, avagy a paróka!!

Tökszem Jankó.

Előfizetési felhívás.

Hass, alkoss, gyarapíts, a haza fényre derül.

A „NÉPSZAVA“ a nép atyjának

Kossuth Lajosnak

magasztos nézeteit s politikai elvűségét tekintve irányadóul: a tiszta demokratikus eszméknek legbuzgóbb apostola; hű őre és védője a nép jogainak; zászlóvivője a népszabadságnak, népuralomnak; tolmácsolója a nép érzelmeinek és panaszainak; úttörője a közművelődésnek; előmozdítója a népjólétnek; rendithetlen harczosa kedves hazánk függetlenségének.

Jelszava tehát: **Függetlenség, szabadnép, és önkormányzat!**

Előfizetési ára:

Évnyedre 1 frt

Félévre 2 frt

Kiadóhivatal: Pest, városháztér 6. szám alatt.

Gyűjtőknek minden öt előfizető után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Felelős szerkesztő:

Főszerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Mészáros-Hevessy-Antónia. Mészáros Károly.